

“ನನ್ನುಲ್ಲ ನಿಮಗೆ ನಮಾಧಾನವಿರುವುದು”

(16:1-33)

ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಿಂದ ನಾನು ತ್ರಣಂಗಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ವಾರ ಮೊದಲು, ನಾನು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಮಾಜವು ಎರಡು ಭಯಂಕರವಾದ ದುರ್ಘಟನೆಗಳಿಂದ ಅಪ್ಪಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಮೊದಲನೆಯದು, ಬೇಳೆಬಾಲ್ ಅಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಹದಿನ್ಯೆದು ಪಣ ಚಯಿಸ್ತಿನ ಬಾಲಕನು ಸತ್ತು ಹೊಡಿದ್ದು. ನಾಯಂಕಾಲದ ಬೇಳೆಬಾಲ್ ಅಂದ ಮೊದಲಾಗ ಇನ್ನಿಂಗ್ನಾನ್ನಿ, ಅವನು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಡಿದು ತನ್ನ ರೀಖಿಗೆ ಮೊದಲನೆಯ ಹಾಯಂಟನ್ನು ಸೇರ್ಕಾರ್ಮಾಡಿದ್ದನು ಆಗ, ಅವನು ತನ್ನ ರೀಖಿನ ಜೊತೆಯವರೊಂದಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಅವನು ಸತ್ತು ಜಡನು. ಒಂದು ನಿಬಿಡ ಅವನು ಆರೋಗ್ಯದ ಒಂದು ಜಿತ್ತದಂತೆ ಕಂಡು ಬಂದನು. ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ನಿಬಿಡಳಿಲ್ಲ ಅವನು ಸತ್ತು ಹೊಗಿದ್ದನು. ವಾರದ ಎರಡನೆಯ ದುರ್ಘಟನೆಯ ಮೂರ್ಚೆಯ ಪಣ ಶ್ರಾಯದ ಕೈನ್ಯ ಹಳಿಕಿಯ ತೊಲೆ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಹಸ್ಯಾದು ಪಣ ಶ್ರಾಯದ ಹಗಳು ಶ್ರಾಯಂತಿಕವಾಗಿ ಹೊಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ನಮ್ಮೆ ಜೀವಿತಗಳ ಎರಡು ಆರಾಮದಾಯಕ ಪ್ರಮೆಗಳು - ಯಾವಕ, ಆರೋಗ್ಯವರ್ತ ಜನರು ನಾಯಿಲಾರರು ಮತ್ತು ನಮ್ಮೆ ನಮಾಜವು ಹಿಂಸೆಯ ಅಪರಾಧ ಹೊಂದುವದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಪ್ರಮೆಗಳು ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟವು. ವಾರದ ಫರ್ನೆಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಗ್ರಜಿಲ ಗೊಂಡಪರನ್ನಾಗಿಯೂ ತಂಗೆಂಟೆಪರನ್ನಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿವು. “ಗಾಜಿಲಗೆಂಜಿಸ್ಟ್ಟಿದ್ದು” ಮತ್ತು “ಕಂಗೆಂಟಿದ್ದು” ಎಂಬ ಹಡಗಳ ಯೋಹಾನ್ 16ರಳ್ಯಾ ಶಿಕ್ಷ್ಯರ ಮನಸ್ಸಿಗಿರುವುದು ವಿವರಿಸಲು ಅಪ್ಪಿತ್ತು ಹಡಗಳಾಗಿರುವುದು ಅತ್ಯೇ ಇಂದ್ರಿಯಕರವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ಹಿಂಗಿರುವದಲಂದ ಅದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಕರವಾದ ವಾರಕ್ಕೆ ಹಲವೂಳಿವಾದ ಹರ್ಷ ವಾಗಿತ್ತು.

ತ್ರಣಂಗಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಯಾಕೊಲಾಬನು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಹೊಲಾಡಿದ ರಾತ್ರಿಗೆ ನಮನಾಗಿರುತ್ತದೆ.¹ ಜಿಬ್ರೀಲ್ ನದಿಯ ತಿರಂಗಳ ಏಕಾಗಿಯಾಗಿ, ಯಾಕೊಲಾಬನು ತನ್ನ ಬಿಜಾರಗಳಿಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನಗಳಿಂದಿಗೆ, ತನ್ನ ಭಯಗಳಿಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ದೇವರ ದೂತನೆಂದಿಗೆ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಪರೆಗೆ ಹೊಲಾಡಿದನು. ಯಾಕೊಲಾಬ ನನ್ನ ಎದುಲನುತ್ತಿದ್ದಾಗನು ತನ್ನನ್ನು ಜಣ್ಣ ಜಡಬೆಕೆಂದು ಮರುದಿನ ನೂಯೋದಯವಾಗಲು ಶ್ರಾರಂಭಸಿದಾಗ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಯಾಕೊಲಾಬನು ಸಿರಾಕಲಸಿದನು ಮತ್ತು “ಸೀನು ನನ್ನನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಹೊಲಾಗಲು ಜಡುವದಿಲ್ಲ” (ಅದಿಕಾರಂಡ 32:26) ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ತ್ರಣಂಗಿಸುವುದು ಬಹಳ ಸಲ ಹಾಗಿರುವುದು: ತಿಳಿವಾದ ಪರ್ಯಾಗಳಿಂದಿಗೆ ತ್ರಣಂಗಿಸಲು ದೀಕ್ಷಣವಾಗಿ ಮತ್ತು ಕಂಡಿ ಹಾಲಾಪಾಪ ನಂಜ್ಞಾನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ; ವಾಕ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುವವರಿಗೆ “ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲ್ಕೆ” ನಮ್ಮನ್ನು ತೀರೇಪಿಸುವುದು.

ಯೋಹಾನ್ 1ರೋಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಅನುಭವವು ಅಂಥದ್ದಾಗಿತ್ತು ದಾರವೆಲ್ಲ ಅದರ ಸಂದೇಶ ವನ್ನು ನಂತ್ರೇಹಿಸಿ ನಂಭಣಸುವ ನನ್ನ ತ್ರಣಿಯಾಂದು ತ್ರಯತ್ವವನ್ನು ಎದುಲನುವಂತೆ ತೋಲಿತು. ಬಹಳಷ್ಟು ನಂಭಣಸುತ್ತು ಮತ್ತು ಬಹಳಷ್ಟು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಆಗ, ಒಂದು

పూతికాల నాను నస్తి కేలనక్క హోగుత్రిద్వాగ, పర్యుద బగ్గె నస్తిన్ను ఆశాభంగపడిసిద అదే గుణలక్షణగటు పర్యుక్క అదర బలవన్నా మత్తు నమ్మ ఇందిన పరిస్థితియిల్ల నముంజనతెయిన్ను కోడువ అదే గుణలక్షణగింగిచే ఎంబుదు ననగే హోళి యితు. అదు నరాలీకరణవన్నా కడిచు చూడువదన్నా మత్తు సంఘటనియిన్ను తిరస్కరించుతుదే; అదరే ఆగ, హెచ్చుద జీవితపు కాగే చూడుతుదే. యోహాన 16ర తిరుపుడు, సుఖయంతిరువ, అవసరద సందేశపు ఇందు నముగే పరిష్కారంచాద పర్యువాగిరితుదే.

ఈ అధ్యాయిద సందేశపన్ను నోడువదిక్కించ వేందలు, అదు ఈ సుచాంచియిల్ల ఎల్ల కండుబటుతుదే ఎంబుదన్ను నాచు జ్ఞాహిసికొళ్పువ అగ్రస్కృతెంది. హెచ్చురి బిహిరంగ సేచెయ హస్తిరుకు అధ్యాయిగింగిన్ను కింబాలసి 13లంద 17నేయ పరిగిన అధ్యాయిగట యీఎనుబిన మత్తు ఆతన హస్తిరుకు జన శిశ్చర పుఢ్యదల్లయి సికటవాద బిసిమయిగింద తుంజకొండిరుతుచే. తన్న మరణపు నబుఱిసిదంతే ఆతను అవర బగ్గె ఆశచాగి జింతికనాగిద్దను అదర పరిణామవాగి ఈ నాల్లు అధ్యాయిగింగల్లయ బోణినేగట అపలంద ఆతన అగ్రలుబికిగే శిశ్చరస్తు సిద్ధపడిసుబికిగే సిద్ధిమితచాగిద్దపు. నమ్మ పర్యుద శ్రారంభదింద, అధ్యాయ 16, యీఎనుపు అవర హాదగింగిన్ను తోళిదను, యీదను యీఎనుపన్ను కిడిదు కోడులు జడల్పుటను, యీఎనుపు తాను “హోరచు హోగుచేనెంద” అపలగే హేళిదను, మత్తు బరాల్క్షిష్ట కింసెయ బగ్గె ఆతను అపలగే ఎష్టిలకే తోట్టను.

“పరిశ్శార్మనమ్మ అమవరిసిరి” (16:5-15)

హోరచు హోగుచికిగాగి తన్న సిద్ధితెయిన్ను ముందువలసి, యీఎనుపు అపలగే తాను హోరచు హోగువుదు అపలగే కింకరచాగిదే ఎందు హేళిఅక్క శ్రారంభసిదను (16:7). తాను హోగువదలింద “నకాయికను”² బిరుపంతే అవర జ్ఞాపకశ్చ తిందను. ఈ నకాయికను, పరిశ్శార్మను, యీఎనుపు శ్రారంభసిద్ద సేచెయిన్ను ముందువలినువను. యీఎను కింగే హేళిదను,

నాను నిమగే హేళిచేకాదద్ద అన్ను బకళ లుంచ, ఆదరే నశ్యక్క అదన్ను హోరలాలి. నశ్యక్క ఆడ్కను బందాగ ఆతను నిష్టిన్ను నడిసికొండు హోగి నశకల బిషయదల్లయి, నశ్యక్క సేచెయిను. ఆతను తన్నశ్యక్క తానే మాతాడె కేళద మాతాగింగిన్నే ఆడువను: మత్తు ముందాగు నంగింపిగిన్ను నిమగే తింపువను. ఆతను నస్తిదర్శిగింద తేర్గియుకొండు నిమగే తింపుత్తు నస్తిన్నే మిహిచే పడినువను (16:12-14ఎ).

పరిశ్శార్మన బగేగిన జజేయ ఇందు గాలిజిలయుళ్లద్వా నిషాంయికచాదద్వా ఆగిరుతుదే. ఆ వాక్యభాగపు పరిశ్శార్మన బగ్గె హేళిబిముదాగిద్ద ప్రతియోందన్ను హేళదే ఇరువదలింద, అదు ఆడ్కన సేచెయిన్ను బివలనుతుదే: యీఎనుబిన అముయాయిగింగిన్ను ఎల్లు నశ్యదెంగిన నడినువుదు. ఇందు కైన్తులగే, ఎల్లు నశ్యపు “ఎల్లు నశ్యదల్ల” అపరస్తు నడిసిదాగ ఆడ్కను అప్పోతులలగే ప్రతిబసిద్దర బేళకి నల్ల మాలికలన్లపడతక్కద్దు. ఆడ్కన లుద్దేళపు తన్న కడెగే గమన నెళియుచిల్ల, ఆదరే కుమారిన్నా మిహిచేపడినువుదాగిదే ఎంబుదన్ను నాచు జ్ఞాహిసికొళ్పు బేఁఉ. పరిశ్శార్మన బగ్గె ప్రతియోందు బోణినేయ ఈ ఎరడు నశ్యగింగిన ఏకరూపించెయిల్లరతక్కద్దు.

“ದೆಹಿಕ ನಂಬಿಂಧವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕಿರಿ” (16:16-22)

ಇಂದು ನಾವು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅಥವಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅನೇಕ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಯೀಂನುವು ಕೊಟ್ಟಿನು. ಆದರೆ ಆತನು ಅಪುರುಷನ್ನು ಹೇಳಿದ ನಮಯದಲ್ಲ ಆತನ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಲಹಜ ವಾಗಿ ಗಅಜಾಯಿಸ್ತುಂಬು ಮಾಡುವವರುಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಅಂಥದ್ದು 16:16-22ರಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಯೀಂನುವು ಅವರಿಗೆ ಬಿನಂದಿನ ನೋಡುವದಿಲ್ಲ ಆದರೆ “ಸ್ವಲ್ಪ ನಮಯದ ನಂತರ” ಅವರು ಆತನನ್ನು ತುನಿಸಿ ನೋಡುವರು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (16:16, 17). ಶೈತ್ಯನ ಮರಣ, ಹೂಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಪುನರುತ್ಥಾನವು ಕೈಸ್ತು ನಡತವಾಗಿ ಮಾತಾಡುವಂತೆ ಬಿಷಯಗಳಾಗಿವೆ. ಅವರು ಜ್ಞಾಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಪ್ರತೀ ಭಾನುವಾರ ಕರ್ತನ ಬೋಜನ ಆಜಿಲನುವಂತೆ ಜ್ಞಾಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಘಟನೆಗಳಾಗಿವೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ, ಇದು ಶಿಲಾಬಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ವಿಜಾಲನಲಾಗಿದೆ ವಿಜಾರವಾಗಿತ್ತು, ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಅದು ಯೀಂನುವು ಅನಾಧ್ಯವಾದ ಒಗಟುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋಲಿತು.

ತನ್ನ ಹೊರಟು ಹೊಳೆಯಿವಿಕೆಗಾಗಿ ಯೀಂನುವು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವರಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಲಿದನು; ಯಾಕಂದರೆ ಆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯರು ಎಷ್ಟೋ ಗಅಜಾಯಿಲ್ಲದ್ದರೂ, ಮಾರುದಿನ ಯೀಂನುವು ಶಿಲಾಬಿಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಡುವಾಗ ಅವರು ಇನ್ನೂ ಹೇಜ್ಜು ಗಅಜಾಯಿಲಿಂದಿರುವರು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೀಂನುವು ತಿಳಿದಿದ್ದಿನು. ಆದುದಲಂದ, ಆತನು ಏನು ಸಂಭಿನಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕುಲತು ತನ್ನ ಸಂದರ್ಭದೊಂದಿಗೆ ಮುಂದುವರಲಿದನು. ಲೋಕವು ಸಂತೋಷಿ ಸುತ್ತಿರವಾಗ ಅವರು ಅಳತ್ತಿರುವರು ಎಂದು ಆದನ್ನು ಅವಲಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಆದಾಗ್ಯಾ ಸ್ವಲ್ಪ ನಮಯದಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯರು ಸಂತೋಷಃತ್ವದುವಾಗ ಲೋಕವು ಅಳತ್ತಿರುವರು ಎಂದೂ ಆತನು ಹೇಳಿದನು (16:20-22). ಇದು ಯೀಂನುವಿನ ಮರಣ, ಹೂಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಪುನರುತ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ, ಆದರೆ ಆ ನಮಯದಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯರು ಈ ಮಹತ್ವದ ಸರ್ವವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಶಕ್ತಾಗಿದ್ದರು.

“ನನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಿ” (16:23-28)

ಒಮ್ಮೆ ತಾನು ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಏಲ ಹೇಳಿದರೆ ಅವರ ಹೆಲಸ್ತಿತಿಯ ಹೇಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹೇಜ್ಜು ಲುತ್ತುಮಾವಾಗುವುದು ಎಂದು ಅವಲಿಗೆ ಹೇಳುವದಲಂದ ಯೀಂನುವು ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಆದಿಲನುವದನ್ನು ಹಾಗೂ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವದನ್ನು ಮುಂದುವರಲಿಸಿದನು: “ಆ ದಿನದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನನಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ, ನಿಮಗೆ ನಿಜನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳಲುತ್ತೇನೆ, ನಿಂತು ತಂದೆಯನ್ನು ಏನಾದರೂ ಬೇಡಿಕೊಂಡರೆ ಅದನ್ನು ಆತನು ನನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ ಕೊಡುವನು. ನಿಂತು ಆದುವರೆಗೆ ನನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಮೇಲೆ ಯಾವದೊಂದನ್ನು ಬೇಡಿ ಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ, ನಿಮಗೆ ಸಿಕ್ಕುಪಡು: ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಅನಂದಪು ಹಲತ್ತಾಣವಾಗುವದು” (16:23, 24). ಅದು ಸರ್ವವಾಗಿ ಹೇಗೆ ನಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದೆಂದು ಅವರು ಅಥವಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದ್ದರೂ, ಯೀಂನುವು ಅವಲಿಗೆ ತಾನು ಹರಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದಾಗ, ವಿವರಿಸಲಾಗಿದಂಥೆ ಆತ್ಮಿಕ ಬಲವು ಲೋಕದೊಳಗೆ ಜಾಗುಗಡೆ ಮಾಡಲ್ಪಡುವುದು ಎಂದು ಭರವನೆಕೊಟ್ಟಿನು. ಲೋಕದ ಹಾಗರಿಗಾಗಿ ಸುಲಿನಲ್ಪಡಲಿಕ್ಕಿರುವ ಆತನ ರಕ್ತಪು ಮತ್ತು ಬರಾತ್ತಿಕ್ಕಿಂತ ಹಲಿಂದಾತ್ಮಕನು ಆತನ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವ ಎರಡು ಶಕ್ತಿಗಳ ಕಳ್ಳನಲಾರದ ಲೀಡಿಯಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತನ್ನು ಅಖಿಂದಿಸುವವು. ಯೀಂನುವು ಅವಲಿಗೆ ರಜಹಕಾಲಂಕಾರದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿದ್ದನು, ಯಾಕಂದರೆ, ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೇ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ, ಆತನ ಅಥವಾಡೇನಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಬೇಗನೇ ಸ್ವಾಷಾಂಕಿಕನಾಗಿ ಪಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು (16:25). ಅವರು ಆತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಶ್ರಾಂಕನಿಗಿಂತೆ ಉತ್ತರಾಕಣನ್ನು ಪಡೆಯಿವರು (16:26-28).

“ನನ್ನ ನಂಜರಿ” (16:29-32)

ಯೇಸುವಿನ ಆದರಣೆಯ ಮಾತ್ರಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷ್ಯರ ಲುತ್ತರವು ಆದನಿಂದ ತನ್ನ ನಂಜಕೆಯನ್ನು ಅಲಕೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿತ್ತು, “ಸಿಎನು ನಮಹುವನ್ನು ತಿಜದವನೆಂದೂ ಸಿನಿಗೆ ತ್ವಜ್ಞ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಈಗ ತಿಜಯಿತು; ಇದಲಂದ ಸಿನ್ನನ್ನು ದೇವರ ಬಜಯಿಲಂದ ಬಂದವನೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇವೆ” (16:30; ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದ್ದು) ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಪ್ರಿಯಾ ಯೋಜಕಾನನ ಸುವಾರ್ತೆಯಲ್ಲ “ನಂಬು” ಎಂಬ ಹಡದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ನಾವು ಗುರುತಿಸುತ್ತೇವೆ. ದೇವರ ಕುಮಾರನಂತೆ ಯೇಸುವಿನಿಂದ ನಂಜಕೆಯು ಈ ಸುವಾರ್ತೆಯ ಗುಲಾಯಾಗಿದೆ (20:30, 31). ಯೋಜಕಾನನು “ನಂಬು” ಎಂಬುದನ್ನು ಅನೇಕ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದನೆಂದು ನಾವರು ಜ್ಞಾಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಕೆಲವು ವಜನಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವೃತ್ತಿಯು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನಕ್ಯದಂತೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇತರವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಯೇಸುವನ್ನು ದೇವರ ಕುಮಾರನಂತೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ನಲ್ಲಿ ಯೇಸುವಿನಿಂದ ನಂಜಕೆಯಾಗಿದೆ “ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಹೋಗುವುದು” ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ನಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಯೇಸುವನ್ನು ಹಿಂಬಾಣಸುವದರಿಳ್ಳಿ ಒಬ್ಬನು ನಮಹಣಿಯಲ್ಲಿ “ದೃಢವಾಗಿ ಸಿಲ್ಲುವುದು” ಎಂದರ್ಥಕೊಡುತ್ತದೆ. 16:30ರಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷ್ಯರು ಯೇಸುವಿನ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ನಕ್ಯದೆಂಬುದಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವರು; “ಆತನು ದೇವಲಂದ ಬಂದನು” ಎಂದು ಅವರು ನಂಜಿದರು.

ಯೇಸುವು ಅವರ ನಂಜಕೆಯ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದನು, ಯಾರಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ನಂಜಕೆಗಳಾಗಿ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಲು ಇನ್ನು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಲ್ಲ (16:32). ಅವರು ಎಲ್ಲರೂ ತನ್ನನ್ನು ಒಬ್ಬಂಂಗನುಸ್ವಾಗಿ ಇಟ್ಟು ಹೋಗುವರು ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ, ಯೋಜಕಾನ ನ ಸುವಾರ್ತೆಯಲ್ಲ ಯೇಸುವು ಹೊರಿಗಿನ ಫಳನಿಗಳನ್ನು ನೊಳ್ಳಲ್ಪಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಇಂದು ಆತನಿಂದ ನಂಬುವದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಹೇಳಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ಸಿಜವಾಗಿಯೂ ನಂಬುತ್ತೇವೆಯೋ? ಆತನು ದೇವರ ಕುಮಾರಸಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ನಾವು ನಂಬುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ, ಆದರೆ ಅದು ತುಮೆಷಿಕುವುದು ಎಂದರ್ಥವಾಗುವಾಗ, ಆತಸಾಗಿ ನಾವು ಸಿಂತಕೆಂಬ್ಬತ್ತೇವೆಯೋ? ಯೋಜಕಾನನ ಸುವಾರ್ತೆಯು ಶಿಕ್ಷ್ಯರ ನಂಜಕೆಯ ಕಢ ಮಾತ್ರವೇ ಆಗಿರುವದಿಲ್ಲ; ಅದು ನಮ್ಮ ನಂಜಕೆಯ ಕಢೆಯೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ!

“ನನ್ನ ನಮಾಧಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿತ್ತಾಳ್ಲಿ” (16:33)

1ನೆಯ ಅರ್ಥಾಯದಲ್ಲಿಯ ಯೇಸುವಿನ ಬೋಧನಿಗಳು ಒಂದು ಕ್ರೇಂದ್ರ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಣ್ಯತಂಡಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ಬಂದರೆ, ಅದು ತಿಂಗಳ ವರ್ಷಕ್ಕಾಗಿ ನಂದೆಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಎಜ್ಞಿಕೆಗಳ ಎಲ್ಲಾ ಮುಂತಿಜನುವಿಕೆಗಳು, ಎಲ್ಲಾ ವಾಗ್ದಾನಗಳು, ಶಿಕ್ಷ್ಯರಿಗೆ ಅವರ ಜೀವಿತಗಳ ಅತ್ಯಿಂದಿನ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೊಂದಲದ ನಮಯದಲ್ಲಿ ನಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೊಡುವ ಉದ್ದೇಶಕಾಗ್ರಹಿತ್ವ, ಯೇಸುವು ತನ್ನ ಶಿಕ್ಷ್ಯರಿಗೆ ಅವರ ಜೀವಿತಗಳು ತೊಂದರೆಗಳಲ್ಲಿದೆ ಇರುವರೆಂದು ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ತೊಂದರೆಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಹ ದೇವರ ನಮಾಧಾನವನ್ನು ಆತನು ಅವರಿಗೆ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದನು; “ನಿಂತು ನನ್ನಾಳ್ಯದ್ವಾರ್ಥ ಮನಿಂಬಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಿಮಗೆ ನಂತರ ಉಂಟು: ಧೈಯವಾಗಿಲ, ನಾನು ಲೋಕವನ್ನು ಜಯಿಸಿದ್ದೇನೆ” (16:33). “ನಾನು” ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅನೇಕ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಇಪ್ಪತ್ತೂಲ್ಲು ತಾಪನಿಗಳು ಜಗತ್ತು ಗೆದ್ದುಹೊಂಡಿದೆ ಮತ್ತು ಕೆಡುಕು ಜಯಿಹೊಂದಿದೆ ಎಂದು ಯೋಜಿಸಲು ಶಿಕ್ಷ್ಯರಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದು ಯೇಸುವು ತಾನು ಲೋಕವನ್ನು ಜಯಿಸಿದ್ದೇನೆ ಭರವಣೆಯಂದ ಬಹಿಕೊಳ್ಳುವದಲಿಂದ ಅವರನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದನು. “ಜಯಿಸಿದ್ದೇನೆ” ಎಂಬುದು ರೀತೆನಿಂದ ಹಷ್ಟೆ ಕ್ರೀಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವವಿಂದಿಗೆ. ಅದುದಲಿಂದ, ಅದು, “ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಲೋಕ

ವನ್ನು ಜಯಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಮತ್ತು ನಾನು ಜಯಿಸಿದ್ದರ ಪರಿಣಾಮವು ಈಗಾಗಲೇ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ” ಎಂಬಧೀವನ್ನು ತೊಡುತ್ತದೆ. ಮರುದಿನದವರೆಗಿನ ಶಿಲಾಬೆಯ ಅಕ್ಷರಶಃವಾಗಿ ನಂಭಬಿನದೇ ಇರುವದಲಂದ, ಯೇಣುವು ಎಲ್ಲವೂ ಯೋಜಿಸಿದಂತೆ ಸಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು, ಮತ್ತು ಅವರು ಬೇಗನೇ ನಂಭಬಿನುವ ಘಟನೆಗಳಿಂದ ಅಶೀವ್ಯಾದಿನಲ್ಲಿಡುವರು ಎಂದು ತನ್ನ ನಂಜಕೆಯ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದನು.

ಮುಕ್ತಾಯ

ನಮ್ಮ ಹಲಸ್ಟಿತಿಗಳು, ಮೂದಲು ಈ ಅಧಿಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿಯ ಅದರಣೆ ತೊಡುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಚೊದಲು ಶಿಷ್ಯರು ತೇಣದ್ದುಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ನಮ್ಮ ಜಗತ್ತು ನಿಜವಾಗಿಯಾ ಇನ್ನುವಾಗಿರುವುದೇಲೋ? ಅದರಂತೆ ನಾವು ಅನಿಲಕ್ಕಿತವಾದ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಎದುಲನ್ನುತ್ತೇ ಚೆ, ದೇವರಳ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೆಡೆಯಕೊಳ್ಳುವ ಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತೇಚೆ. ನಮ್ಮ ನಂಜಕೆಯ ಅಲಕೆಯನ್ನು ನಾವೇ ಅಲ್ಲಗಳಿಯುವದನ್ನು ನೋಡುವದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಂಬುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತು ಬಹಳ ಸಲ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲ ಸಮಾಧಾನಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಹಂಬಾನುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಶಿಷ್ಯರು ಬೇಗನೇ ಎದುಲನಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಐಪ್ರವಾದ ತೊಂದರೆಗಳಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಯೇಣುವು ಬಯಸಿದನು. ಸಿಫ್ಯಾಯವಾಗಿಯಾ ಅತನ ಮಾತುಗಳು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತಗಳಲ್ಲ ನಾಳಿ ನಾವು ಎದುಲನಬೇಕಾದದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವರೆ ಅದೇ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನಾಧಿಸುತ್ತೇವೆ. “ತೊಂದರೆಯನ್ನು ನಿಲಾಕ್ಷಿಸಿಲ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧರಾಗಿಲ್” ಎಂಬುದು ಯೋಜನಾ 16ರಳು, ಕರಿಣವಾದ ಸಮಯಗಳಲ್ಲ ದೇವರ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ಯೇಣುವಿನ ನೂತ್ರವಾಗಿದೆ.

ಜೂನ್ 1995ರಳು ಕಾರ್ಯಾಳ್ಯಂ ಸೇವ್ರ್ಯಾ ಹೈಸ್ಕ್ಯಾನ್ ಓರ್ಗ್ರೆನಿಕ್ ಯುನ್ಯಾನ್‌ ಸ್ಟೇಟ್‌ಪ್ರೆದ ವೀರ್ ಫೋರ್ಸ್‌ದಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಾನ ಜಾಲಕನಾಗಿದ್ದಷ್ಟನು, ಹೊಳೆಯಿರು - ಹೆಚೆಗೊಬಿನಾದ ಮೇಲೆ ಬಿಂಬಾನ ಹಾರಿಪದ ಸಮಯದಲ್ಲ ಹೊಡೆದುರುಳಿಸಲಲ್ಪಟ್ಟನು. ಅವನು ಹ್ಯಾರಾಜೊಟದಿಂದ ನುರ್ಕಿತವಾಗಿ ಖಳಬಿಗೆ ತಲುಪಿದನು, ಆದರೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ದಾಳ ಮಾಡಿದವರು ಅವನನ್ನು ಹುಡುತ್ತು ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಸರೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೊಂಗುವರು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದನು. ಅವನು ತನ್ನ ವರ್ಣಗಳ ವೀರ್ ಫೋರ್ನ್‌ ನರ್ಮಾಯವಲ್ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಕಾಯ್ದರೂಪದಲ್ಲ ತಂದು ತೊಂದು ಪ್ರೇರಿ ಸ್ವೇಕಿತಿಂದ ಅರು ದಿನಗಳಪರೆಗೆ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿರಾಕ್ಕೆ ಶರ್ಕನಾದನು, ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಹಡಗು ಹಡಗಿಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲಲ್ಪಟ್ಟನು, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲ ಅವನು ಕುಡಿಯಲು ಮಳಿಯ ನಿರ್ಣಯ ನಂಗ್ರಹಿಸುವದಲಂದ, ತಿಣಣಿಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವದಲಂದ ಉಳಿದುಕೊಂಡನು ಅವನ ನಾಹನದ ಬಗ್ಗೆ ನಂದಶೀಸಲಲ್ಪಟ್ಟಾಗೆ ಓರ್ಗ್ರೆನಿಕ್ ಯು ತನ್ನ ಜೀವವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದ್ದ ತನ್ನ ಉಳಿಯಿವಿಕೆಯ ತರಬೇತಿಯೇ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ತೊಂದರೆಯನ್ನು ನಿಲಾಕ್ಷಿಸುವದನ್ನು ವೀರ್ ಫೋನ್ ಅವನಿಗೆ ಕಾಪಿಸಿತ್ತು, ಅದುದಿಲಂದ ಅದು ಬಂದಾಗ ಅವನು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದನು.

ಜೀವನದಲ್ಲಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಭಯಿಂಕರವಾದ ನಾಧ್ಯತೆ ಬಗ್ಗೆ ಇಂದು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರು ಜಿಂತಿನಬೇಕೆಂದು ಯೇಣುವು ಬಯಸುವದಿಲ್ಲ (ಮತ್ತಾಯ 6:25-34), ಆದರೆ ತೊಂದ ರೆಯ ಶಿಷ್ಯರ ಜೀವನದ ಭಾಗವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಅತನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ತೊಂದರೆಯು ಬರುವಾಗ ನಾವು ಅತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನಾಶಪಡಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಂತೆ, ನಾವು ಸಿದ್ಧರಾಗಬಹುದು.

ಅನೆಕ ಸಲ, ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ನಾವು ತೇಳಿವ ಅಗತ್ಯತೆಯದೆಯಿಂದ ನಾವು ಯೋಜಿ ನಡಿಯವದನ್ನು ತೇಳಿವದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯತೆಯಿಡೆ. ಜನರು ತೇಲವು ಸಲ ಬೈಬಲ್ ಕಾಲ್ಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ಪ್ರಸಂಗದ ಬಗ್ಗೆ, “ನಾನು ಈಗ ಇರುವದರೊಂದಿಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಂಬಂದಬಿಲ್” ಎಂದು ದಾರುತ್ತಾರೆ. “ನಾವು ಈಗ ಇಲ್ಲದಿರುವದರ್” ಬಗ್ಗೆ ಹಾರಿಗಳನ್ನು ಆಗಾಗ ತೇಳಿವದರ ಅಗತ್ಯತೆ

ಇರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನರ್ತವಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ, ನಾವು ಕೊನೆಗೆ ಎಲ್ಲಾರುವೆವು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳುವ, ಭಿಬಿಷ್ಯದಲ್ಲ ನಾವು ಎದುಲನಬಹುದಾದ ಹಲಸ್ತಿತರಿಂಗೆ ಸಿದ್ಧರಾಗುವ ಅಗತ್ಯತೆಯಾದೆ. 16ನೇಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಯೇನುವು ಹೇಣಿದ್ದನ್ನು ಶಿಷ್ಯರು ಸಿಜ್ಜಿಯಾಗಿಯೂ ಆನಂದಿನಿಲಲ್ಲ, ಆದರೆ ಯೇನುವು ಅವರು ಅದನ್ನು ಕೇಳುವ ಅಗತ್ಯತೆಯಲ್ಲಿಂದ ತಿಳಿದಿದ್ದಾನು. ಅದೇ ಲಿತೆಯಲ್ಲ ಹಲಿಷ್ಯದ ಬರಹಗಳ ನಂಬ್ರೋಣ ನಂದೆಲೆವನ್ನು ಕೇಳುವ ಅಗತ್ಯತೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ಆಗ ಹೊಲನು ಹೇಣಿದಂತೆ, ನಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲ ಬರುವ ಯಾವುದೇ ನಂಗತಿಗಾಗಿ ನಾವು ಪ್ರಾಣ ವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಾರಾಂಡ್ಯೇವ (2 ತಪೋಥಿ 3:14-17).

ನನಗೆ ಹನ್ನೇರಡು ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕು ವಯಸ್ಸಿನ ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣುಮತ್ತು ಇದ್ದಾರೆ ತಂದೆಯಾಗಿ, ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಗಡಿಯಾರವು ಹೆಚ್ಚೆಜಾಗಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಶಿಖಮಾಡುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಮಹತ್ವಿಗಾಂದಿನ ನನ್ನ ನಂಬಾಯವು ಬೀಗನೇ ದಾಣ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವೇ ಚಂಡಗಳಲ್ಲ ಅವರು ನನ್ನ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಅಲತವಾಗಿ, ಅವರು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವರೋ ಎಂದು ಆಗಾಗ ನಾನು ಆಜ್ಞಾಯಂಹಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದು ಕೊಂಡು ಮುಂದುವರಿಯುವನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿದಿರುವರೋ? ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಗೆ ಕಾಳಜಿವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳು ಬೇಕೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿದಿರುವರೋ? ಅವರು ಯಾವುದೇ ಕಲಿಣ ಹಲಸ್ತಿತಯನ್ನು ಎದುಲನು ವಾಗಿ, ಅವುಗಳಿಂದ ಅವರನ್ನು ದಾಣನುವಂಥ ಯೇನುವಿನಲ್ಲಿಯ ನಂಜಕೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರತೆಯಾಗುವುದೋ? ಅವಲಗೆ ಯಾವ ಭಿಬಿಷ್ಯವು ಕಾದಿರುವುದೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದಿರುವದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ತಂದೆಯಂತೆ, ಅವರು ಎದುಲನಬೋಧದನ್ನು ಎದುಲನುವದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದೇನೋ ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಯಂಹಡುತ್ತೇನೆ.

ಯೇನುವು, ನಮ್ಮ ಹಾರದ ಹರ್ಯದಲ್ಲ, ತಂದೆಯ ತನ್ನ ಮಹತ್ವಾನ್ನು ಲೋಕದೊಳಗೆ ಕಳುಹಿಸುವದರ ಬಗ್ಗೆ ಜಿಂಟನಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಅನುಯಾಯಿಗ ಜೊಂದಿಗಿರಲು ನಹಾಯಕರನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಆತನು ಹೇಣಿದ್ದಾನೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಂಬಿತರಿಂಗೆ ಒಂದು ಲಂಗಿನಂತೆ ನರ್ತವು ನಮಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ದಿನವು ಹಿಂಬಾಳಿಸುವಂತೆ, ನಮ್ಮ ದುಃಖವನ್ನು ಹಿಂಬಾಳಿಸಿ ಅನಂದಪ್ರಾಪ್ತಿ ಬಾಯಿತ್ತದೆ, ನಮಗಾಗಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವಾದಧನ್ನು ಬಯಿಸುವ ಪ್ರೀತಿಯ ತಂದೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಶ್ರಾಂಕನೆಗಳು ಕೇಳಲ್ಪಡುವವು. ಮತ್ತು ಯೇನುವು ಆಗಲೇ ಲೋಕವನ್ನು ಜಯಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಯಾವುದನ್ನು ನಾವು ಕೇಳುವ ನಾಧ್ಯತೆಯಾದೆ? ನಮ್ಮ ಜಿಂಬಿತರಿಂಗಲ್ಲ, ನಾಜನ ದಿನವು ಏನ್ನುಂಟು ತರಾ, ಅದು ತೊಂದರೆ ಇಲಿವೇ ಶಾಂತ ಹಲಸ್ತಿತಯಾಗಿರಲ, ನಮಗೆ ನಮಾಧಾನವಿರುವುದು ಯೇನುವು ನಮಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಭಿಬಿಷ್ಯವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿರುವನು!

ಈ ಅಧ್ಯಾಯದ ಮನೋಭಾವನೆಯು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಅತೇ ನುಂದರವಾದ ಕೈನ್ಯ ನಂಗಿ ತಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಲ್ಲಿ ತ್ರೈಜಿಂಜನಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ:

ನಮಾಧಾನ, ಹಲಿಶ್ರಾಣ ನಮಾಧಾನ, ಹಾಹದ ಈ ಅಂಧಕಾರ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲ;

ಯೇನುವಿನ ರಕ್ತಪು ಒಕ್ಕಿ ಲಾನುರುಪುದು ನಮಾಧಾನ.

ನಮಾಧಾನ, ಹಲಿಶ್ರಾಣ ನಮಾಧಾನ, ಗಂಭು ಶಾಂತವ ಕೊಡುವ ಕೆಲನಗಳ ಒತ್ತಡಿಂದ:

ಯೇನುವಿನ ಜಿತ್ಯಾನ್ನು ಮಾಡಲು - ಇದು ಬಿಶ್ರಾಂತಿಯಾಗಿರುವುದು.

ನಮಾಧಾನ, ಹಲಿಶ್ರಾಣ ನಮಾಧಾನ, ದುಃಖಗಳ ನುತ್ತುವರಿಯಾಗಿರುವುದು:

ಯೇನುವಿನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಶಾಂತಿಯ ಕಂಡು ಬರುವುದು.

ನಮಾಧಾನ, ಹಲಿಶ್ರಾಣ ನಮಾಧಾನ, ದೂರದ್ವಾರುವ ಪ್ರೀತಿಯರಂದಿಗೆ:

ಯೇನುವಿನ ಕಾಹಾಡಿಕೆಯಲ್ಲ ನಾವು ಮತ್ತು ಅವರು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರುವುದು.

ನಮಾಧಾನ, ಹಲಿಶ್ರಾಣ ನಮಾಧಾನ, ನಮ್ಮ ಭಿಬಿಷ್ಯವೆಲ್ಲವೂ ಅಹಲಿಜಿತವಾಗಿರುವುದು:

ಯೇನುವನ್ನು ನಾವು ಬಲ್ಲಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಆತನು ಸೀಂಹಾನನದ ಮೇಲೆ ಇರುವನು.

ಅಷ್ಟು ನಾತು; ಲೋಕದ ಹೊಲಾಪ, ಬೇಗನೆ ತಿರುವುದು:

ಮತ್ತು ಯೀಂನು ಕರೆಯುತ್ತಿರುವನು ಪರಿಳೋಕದ ಹಲವೂಣ ನಮಾಧಾನಕ್ಕೆ

Edward H. Bickersteth

ಎಪ್ಪಣಿಗಳು

¹ತೇ ಕಥೆಯು ಆದಿತಾಂಡ 32:22-32ರಣ್ಣ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ²ರ್ಲಿಕ್ ಹದವು ಎಂದಿರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಅರ್ಥ “ನಹಾಯಕ,” ನಮಾಲೋಚಕ,” “ಅದಲಕ,” “ನಾಜ್ಯವಾದಿ” ಇಲ್ಲವೇ “ನಹಾಯ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಜೊಡಿಯಾಗಿ ಬರುವನು” ಎಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಣ್ಣ ಅದು ಯೀಂನುಬಿನ ಶುನರುತ್ತಾನ ಮತ್ತು ದಿವಾರೋಹಣದ ನಂತರ ಹಂಚಾಶತ್ತಮುದ ದಿನದಂದು ಅಪೋಸ್ತಲರ ಮೇಲೆ ಸುಲಿನಲ್ಲಿಟ್ಟ ಹಲಬಿಂದ್ದು ತೈಸಿಗೆ ನಂಬಂಧಿಸುತ್ತದೆ.